

@11אמירה לנכרי

[1ח] עם הערות: בדיקה עם צבע אפור גם ברקע,

@12סימן א 27- פתיחה לדיני אמירה לנכרי

@70האם יסוד איסור אמירה לעכו"ם הוא מפני הדיבור או מפני העשיה.

@70אמר לגוי לעשות דבר האסור, וסירב הגוי, האם עבר הישראל על איסור אמירה לנכרי או לא.

@70האם יש איסור בעצם הדבר שהגוי עושה עבור הישראל, אף שלא ביקש ממנו זאת. או שאין זה איסור בעצם, כי אם מפני שנראה כשלוחו או מראית העין.

@70חובת הישראל למחות בגוי העושה עבורו, האם סגי בכך שמגלה דעתו שאינו רוצה בזה, או שמא חובתו היא למונעו מלעשות ואף להתקוטט עמו על כך [ובלבד שאין סכנה בדבר].

@21- א -

@21ענפי וחלקי איסורי אמירה לנכרי

@20דיני אמירה לנכרי, רבים המה, ויש מקום לחלקם לכמה ענפים וכפי שיתבאר. @23א) דיני האמירה @24- ובזה ישנם פרטים מה נחשב לאמירה ומה אינו נחשב לאמירה. זמן האמירה, נושא האמירה ועוד פרטים וכפי שיתבאר כל פרט במקומו. @23ב) עשיית הגוי עבור הישראל @24- האם ישנו איסור בעצם העשיה, גם כאשר לא היתה בזה אמירה כלל, וכגון שהגוי בא מעצמו לעשות. @23ג) ההנאה ממלאכת הגוי @24- כאשר עשה הגוי עבור ישראל (ובאופנים מסויימים אף עבור עצמו), האם אסרו על הישראל ליהנות מהנעשה עבורו. @23ד) חובת המחאה @24- מבואר בפוסקים, שבכמה אופנים חייב הישראל למחות בגוי שלא יעשה עבורו מלאכה. @23ה) חשד ומראית העין @24- גם כאשר לא היתה אמירה, והגוי עושה עבור עצמו, פעמים שאסרו חכמים דבר זה, והוא באופן שלמראית העין ניתן לחושדו שהגוי עושה עבורו. ונבארם בע"ה אחד לאחד. חלקם יתבארו בסימן זה, וחלקם בסימנים הבאים.

@21האמירה

@25ודבר דבר

@20והנה רש"י במסכת עבודה זרה ט"ו א' ד"ה "כיון דזבנה קנייה", כתב דאין איסור לפני עיוור בהכשלת גוי בחילול שבת, כיון שאינו מוזהר על השבת, והוסיף "ומה שאסור לישראל לומר לעובד כוכבים עשה לי כך, @23זהו משום ממצוא חפצך ודבר דבר, דיבור אסור @24", ומבואר דהאיסור הוא עצם הדיבור משום ודבר דבר, ולא מה שהגוי עושה מחמת דיבור זה.

@25הרי אסור גם מער"ש

@20ולכאורה אין דברי רש"י ז"ל מובנים כלל. דהיאך יתכן לומר שכל איסור אמירה לנכרי הוא משום "ודבר דבר", והרי שיטת רש"י עצמו בשבת קנ"ג א', וכן דעת רוב הראשונים, דאיסור אמירה לנכרי הוא גם כשאומר הישראל לגוי לפני שבת, וכמו הנידון בגמרא שם